

JOHANNIS BURTONI, S.T.P.
Etonensis.

EPISTOLA

EDVARDI BENTHAM, S.T.P.R.

A D

REVERENDUM ADMODUM

ROBERTUM LOWTH, S.T.P.

EPISCOPUM OXONIENSEM.

O X O N I I :

E T Y P O G R A P H E O C L A R E N D O N I A N O ,
M D C C L X X I .

Prostat apud FLETCHER, PRINCE, BLISS. *Londini*, apud
WHITE.

Digitized by the Internet Archive
in 2019 with funding from
Wellcome Library

REVERENDO ADMODUM

ROBERTO LOWTH,

EPISCOPO OXONIENSI

EDV. BENTHAM S.

TU quidem, Vir Optime, pro Tua Amicitia benigne, pro Solitudine Tua paterna erga bonas Literas et erga Religionem digne facis, qui Obitum amicissimi viri, Johannis Burtoni, licet pro affectæ ætatis imbecillitate maturum, et omnium expectatione prævisum, tam clementer deploras.

Ego quidem desiderio Burtoni me vehementer commotum esse non diffiteor. Moveor enim tali orbatus amico, qui me semper Filii loco habere confuevit, sicut et ego Illum Parentis.

O si mihi idem ille spiritus contingeret, quali ipse animatus ferebatur ad Viri Sanctissimi atque ex omni parte præstantissimi Sec-keri laudationem peragendam, non Ille nullo præconio honestatus decederet, nec inglorius jaceret, nec careret Oratore et Vate sacro! Quis autem Ego sum? qui memet Illius laudis Affeclam et Adjutorem ausim adungere! Hoc tamen vocis meæ officium postulare videtur illa plusquam quinquaginta Annorum, quæ inter nos intercessit, Amicitia. Interesse etiam Reipub. existimo, ut exempla talium Virorum literis mandentur, et ad aliorum sive imitationem sive admonitionem sive opprobrium proponantur.

Audendum itaque aliquid decrevi atque, quanquam invita fortasse Minerva, tentandum. Currenti calcar Ipse addidisti. Quæcunque interim pro perspicaci acumine Tuo subnotabis scriptionis vitia, ea omnia Dolori meo Candor tuus condonabit. Quin id potius vellem, ut quem Ipse omni honoris officio deplorandum censuisti, quem vivum coluisti et amâsti, Eundem illum calamo tuo depingendum et ornandum sumfisses.

Hæc autem fere sunt quæ de Burtono ipse comperta habeo. ^a Natus erat in vico Devonienfi, Wembworthiâ; Patre Clerico, ibi-

^a A. D. 1696.

dem Rectore. Literulis Grammaticis Okehamptoniæ primo imbutus; deinde in Eliensi Schola; quippe mortuo Patre in tutelares ædiculas Samuelis Bentham, Clerici, ex materno genere Consobrini, receptus.

In istius Ludi literarii obscuritate laudibus ingenii industriæ et probitatis ita effloruit, ut Doctissimus Carolus Ashton, S. T. P. Coll. Jesu Cantab. Præfectus et Ecclesiæ Eliensis Præbendarius, eum in suo Collegio nutriendum decreverit. Cum autem interea Thomas Turner, S. T. P. Coll. Corporis Christi Oxon. Præses, et Ecclesiæ Eliensis itidem Præbendarius, fortunâ ita ferente, eum accerferet, ut vires suas in certamine literario experiretur, primas tulit Burtonus; et in Discipulatum cooptatur annos natus septendecim.^a

In isto Collegio, bonarum artium sanæque disciplinæ laudibus florentissimo, spem de se conceptam adeo non fefellit, ut indies uberius auxerit. Itaque a sapientissimo Præside Johanne Mather Tutoris Officium gravissimum ei adhuc in Artibus Baccalaureo demandatur. Mox a Collegio ad Linguæ Græcæ Prælecturam obeundam designatur. In toto Adolescentiæ suæ curriculo omnium fere Ordinum Academicorum animos sibi devinxit. In vitæ com-

^a A. D. 1713.

munis consuetudine hilaris et jucundus : In formulis illis, moribusque præscriptis, quæ velut in præsidium sanæ disciplinæ, et quasi quædam virtutis propugnacula, a Majoribus nostris constituuntur, observandis diligens et attentus.

Studiorum intervalla, sive Lusibus quæ ad corporis agilitatem et firmitatem, vel augendam vel conservandam, pertinebant, sive Colloquiis innocuâ festivitate conditis ita dispunxit, ut æqualibus nemo gratior et suavior reperiretur ; quippe ad omnia Amicitiaë et Benevolentiaë officiola, quæ isti ætati conveniunt, obeunda alacer semper et expeditus. Nemo interim (quæ erat ipsius ingenii et eruditionis inter Academicos fama, itemque in rebus ad ipsius Academiaë Disciplinam attingentibus procurandis sedulitas) Provecioriibus acceptior habebatur.

Nihil ab eo actum in Convocatione temere et pro libitu, aut cum contumeliâ Superiorum ; nihil ex Partium studio aut occultis consiliis Conventiculorum moliebatur. Si quid extra Ordinem, siquid minus pro dignitate Academiaë attentari videret, libere animi sui sensa proferebat, sive illa meditata sibi essent, sive pro re natâ exorta ; eaque eloquio explicata dedit non minus prompto et facundo quam erudito.

Clarissimus

Clarissimus ille Regius Theologiæ Professor Potterus, ^a quo nemo unquam vel usu exercitior, vel judicio, eruditione, copia instructior, Scholæ Theologiæ præfuit, quatenus multiplicia ingenii et eruditionis specimina ab eo prolata in Disputationum Theologicarum decursibus animadverteret, insigni quâdam cum observantiâ et gratiâ eum complectebatur. Erat enim in delectu argumentorum solers, in eorum distributione accuratus; in disputando subtilis, acer, promptus: non contentus ea, quæ ad Constitutionem Quæstionis pertinerent, serviliter aliunde mutuare et excubere; imo ea omnia partim ex severæ meditationis officinâ extudit ipse; partim discrimine Librorum habito collegit; subactâ quâdam judicii severitate libravit, et eloquentiâ Ciceronianâ vestita protulit. Ita nimirum in animum induxerat suum, Academiæ dignitatem in iis Prolusionibus magnopere contineri, quæ palam et in propatulo essent proferendæ. Dolebat itaque et indignabatur, quoties aliquid in Scholis, in Theatro, in Ecclesiâ, aut temere susceptum videret, aut oscitanter, negligenter et imperite administratum. Quotiescunque vero aliquid dignum Ordinibus Academicis actum videret vel au-

^a Postea Archiepisc. Cantuar.

diret, de eo gaudebat, gratulabatur et plau-
debat, tanquam felix quiddam faustumque
sibimet ipsi contigisset.

Existimavit largi Vir animi Omnium
bonarum Artium Societatem uno quodam
vinculo contineri : Illius autem firmandi mu-
nus ad Academias potissimum demandari :
Discrimen earum esse habendum pro digni-
tatis ratione ; Nullam vero esse repudiandam
in qua Utilitatis species vel adumbrata posset
reperiri.

Mathesin ipse non attigit ; Hebraïca nel-
civit. Sed tamen in utroque laudis genere
Coryphæos suspiciebat, colebat, venerabatur ;
Pupillisque auctor erat ut utriusque, et qui-
dem omnis omnino, Eruditionis elementa, in
quadriennali suo cursu, condiscerent : Quæ
ipse non intellexit adeo non damnavit, ut Suis
adjumenta aliunde conquireret, prece, ali-
quando etiam pretio, conductâ, ut ex omni
parte officio suo, quanquam alienâ operâ, sa-
tisfaceret. Quo quidem in genere, honoris
causâ, a me nominandus est ille multifariæ
eruditionis indolisque liberalissimæ laude cû-
mulatus Thomas Randolph, Collegii Corpo-
ris Christi Præses, et pro Dominâ Margaretâ
Prælector Theologiæ gravissimus ; qui in
Mathematicâ, tam purâ quam mixtâ, ultro se
Ducem

Ducem et Adjutorem mihi cum aliis compluribus, et quidem gratis, contulit.

Is scilicet erat Burtonus, cui in re Tutoriâ administrandâ ratum fixumque erat plurimum facere, et minime multum lucrari. Credebat nimirum omnibus iis, qui ad Fundatoris alicujus eleemosynam participandam admittuntur, sedulo agendum esse, ut Cognitionis acquisitio fiat quam maxime *αδαπavος*. Pecuniam in loco negligere quæstum sibi uberrimum reputavit, quotiescunque paupertate oppressi ingenioque valentes ipsius curæ demandarentur. Eaque porro erat ejus benignitas in Pupillos, ea bonitas et facilitas in Amicos, ut post labores fere quindecim Annorum in curis Tutoriis exantlatos vix quinquaginta Librarum summâ confectâ ab Academiâ discederet.

Quo melius Pupillos suos in *Dialectices* et *Metaphysices* elementis institueret, *Sandersoni* Logicâ, subjunctis iis observationibus quas ex *Lockio* decerpserat *J. Clericus*, plerumque utebatur: Inde via ad *Lockium* ipsum explicandum complanator. *Wallisiana* Logica, quatenus non sine operoso quodam molimine res parvas plerumque profequitur, indies magis magisque ei displicuit.

In *Ethicis*, prælibanda censuit Elementa *Aristotelea*; additis iis, quæ copiosius et orna-

tius de hisce rebus differuit *Cicero*: inde ad *Puffendorffii* tractatum compendiarium, et *Sanderfoni* Prælectiones, eorum curas transtulit. In *Physicis*, post *Sciagraphiam* brevem ad *Bartolini* normam conformatam, purgatam tamen ab erroribus *Cartesianorum*, ad *Cursum* *Experimentalis Philosophiæ* sub *Whitefidii*^a et *Bradleii* auspiciis peragendum eos amandabat: Ipse pauperiorum causam egit, ut nullo cum pecuniarum dispendio veras *Scientiæ* divitias a benevolis istis dispensatoribus participarent.

Ex hisce fontibus deducendam statuebat materiam *Scholasticarum Disputationum*, quæ, pro veteris *Disciplinæ* ritu, singulis fere diebus in plerisque *Collegiis* celebrari solebant. Licet enim in istiusmodi disquisitionibus non tam rei subjectæ dignitas quàm *Disputandi* artificium spectari solebat, judicavit tamen, perito *Quæstionum* habito delectu id effici posse, ut quæ in *Prælectionibus Philosophicis* didicerant *Juvenes*, ea haberent magis cognita et perspecta, dum singula *Disputationis* trutinâ librarent et perpenderent.

^a *Job. Whiteside*, ex *Æde Christi*, Prælector Publicus *Naturalis Philosophiæ experimentalis*, obiit A.D. 1729. Successorem habuit in isto *Officio* celeberr. *Jacobum Bradley*, S.T.P. *Astronomiæ* *Professorem Savilianum*.

Illud interea sollicitè cavebat ne studiorum, quæ Classicorum nomine insigniuntur, ulla fieret intermissio.

In Prælecturæ Græcæ munere obeundo bis in quâlibet septimanâ, Pupillos *Xenophontis* aut *Demosthenis* scripta legentes, et verbum verbo reddentes audiebat, observationibusque suis ad Artis Criticæ studium traduxit.

Idem ipse præstitit in Latinis Scriptoribus prælegendis, licet rarius: quandoquidem in isto Collegio, sicut et alibi, in Lectione Scriptorum Romanorum, bis itidem in quâlibet septimanâ, Juniores exercentur.

Privatis Juniorum studiis non nimium permittendum censuit; Experienciâ nimirum edoctus hanc Institutionem magis valere ad fovendam Tutoris desidiam, quam ad Pupillorum ingenia excolenda. Juniorum enim animos plerumque obsidet innata quædam vis Inertiæ, quæ non nisi Gloriæ Pudorisque stimulis est subigenda et edomanda: Accedat oportet vigilis quædam Magistri cura, quæ acuat excitetque industriam; ita ut quæ leguntur minime præterfluant, sed in succum et sanguinem convertantur. Ad Stylum itaque exercendum eos sæpe vocavit, sive in transferendis probatorum scriptorum portiunculis, sive in proferendis ingeniorum suorum fructibus.

Et quidem mira erat Illius Patientia, indefessa Diligentia, in recensendis hisce Pupillorum suorum opusculis; notando, corrigendo, addendo. Innumera extant quæ hoc in genere, Themata, Declamationes, Orationes, Poemata omnis generis et formæ, in suorum, imo et alienorum, gratiam et imitationem ipse elaboravit.

Quantumcunque vero laudis Classicis hisce Studiis jure tribui videretur, judicavit tamen gloriam eorum spectandam esse in fructu quem ad Philosophiam et Theologiam, ad Politicam aliasque bonas artes tuendas atque ornandas afferrent. Neque contentus modo verbis hæc edicere, usu comprobavit Ipse luculentissimus scribendi artifex; Theologus quippe facundiæ ornatu pariter ac soliditate argumentorum inter primos spectabilis.

Occupavit etiam animum Burtoni alia cura non levis de Præli Academici dignitate instaurandâ et de pauperie Editorum sublevandâ. A Mathero itaque et Holmesio aliisque Vice-Cancellariis sæpe impetravit, ut Typis detritis in fornacem rejectis novi nitidique sæpius recuderentur. Cum porro indulgentia illa Parliamentaria^a de Vectigale remittendo, quod debebatur ex Papyro insumptâ in Ope-

^a 16 Ann. c. 19. §. 63. confirmat. 32 Geo. II. c. 10. §. 6.

ribus literariis prodeuntibus ex Prælo Academico, minus valeret, eo quod Laboris et Pecuniarum impensæ necessariæ ad illud obtinendum pluris merito haberentur quàm ipsum Vectigal, eam causam adeo dextre et feliciter egit, ope quorundam Nobilium amicorum usus, Hutchinisoni illius probatissimi Editoris *Xenophontis* gratiâ, ut nullâ deinceps morâ vel difficultate in illo beneficio consequendo Editores vexarentur. Precibus demum suis ita valuit apud Henricum Rolle,^a ut donaret centum Libras Academiae in usum Editorum identidem commodandas : quod quidem institutum utile Gualter. Hodges^b Burtono item hortante, adeo comprobavit, ut ipse 200 £ in eisdem Editorum usus Academiae legaret.

Sed nec illa sunt prætereunda quæ in Disputationum Academicarum Reformatione Burtonus et fortiter est aggressus et feliciter affecutus.

In ipso Tutorii muneris ingressu animadvertenterat, quàm male plerumque consuleretur Juventutis profectui, quantumque ipsi Academiae opprobrium inureretur ex eo quod in Logicis, in Ethicis et Phycis nullæ fere Quæstiones discutiendæ in Scholis publicis

^b Devoniensem, Coll. Nov. Sup. Ord. Commensalem, postea Dominum Baronem Rolle.   ^c Coll. Oriel. Præpos.

proponerentur, nisi quæ ex veterum Scholasticorum rudibus desumerentur. Quid mirum si aut Exteri, hoc augurio decepti, minus honorifice sentirent de statu Philosophiæ apud Oxonienses, aut si Juvenes, harum ineptiarum pertæsi, perperam judicarent de Disputationum utilitate, quarum nullum sibi fructum elici sentirent ad Sapientiam sive augendam sive excolendam?

Cum itaque^a Rerum Academicarum tutela demandata esset Viro dignissimo Joh. Mather Vice-Cancellario, Joh. Conybeare^b et Barn. Smyth, Procuratoribus; quorum Ille Ingenio maxime perspicaci, Judicio subactissimo valebat, Hic in Scientiis Mathematicis versatissimus habebatur; Burtonus vero constitutus esset Procuratoris Junioris Deputatus^c et Magister Scholarum, Omnes Hi junctis operibus et consiliis elaborandum esse sibi decreverunt, ut pristinam Academiæ Disciplinam aliquantum redintegrarent, dissipata in ordinem revocarent, obsoleta repudiarent, nova substituerent.

^a A. D. 1725.

^b Postea Ædis Christi Decano et Episcopo Bristol.

^c Hoc anno Concionem Latinam coram Baccalaureis Determinantibus habuit, quæ inscribitur *Heli* sive Exemplum Magistratûs intempestivâ Lenitate peccantis, — eo animo conscriptam et editam, ut Academicæ Disciplinæ salubris administratio strenuè exerceretur. Eandem argumentationem filo uberiori prosecutus est in quatuor aliis

Burtonus itaque, serio meditans quid Officii ratio et Academiæ dignitas postulabant, Lockium aliosque recentioris notæ Philosophos in Scholas adduxit, comites Aristotele non indignos: Nefas quippe existimans præclara illa, quæ Scientiis accefferant, incrementa Juventuti Academicæ invidere.

Quæstionum porro Philosophicarum duplicem seriem typis promulgavit, Scriptoresque item varios indigitavit; ex quibus, tanquam fontibus, pleno sese haustu Scientiarum Juvenes possent proluere, et in omni genere Philosophiæ systema aliquod sibi, delectu habito, conficere.^a Ipse deinceps Materiam Formamque Disputationum Publicarum præscripsit, omniaque consilio juvabat, studio sustinebat, auctoritate moderabatur.

Affiduus Scholis aderat; Disputantes pro re nata interpellabat, increpabat, admonebat, hortabatur, et, qui stimulus apud ingenuos maxime valet, laudando effecit ut multi laude digni evaderent. Hanc laboris

Concionibus Latinis coram Academiâ Oxon. habitis, editisque cum Appendicibus de Studiis Theologiæ instituendis, et de Vitiis quibusdam in rerum Sacrarum administratione tollendis. 1729—1760.

^a Hoc schema ita perplacuit erudito illi Thomæ Johnson, A. M. Cantabrigiensi, ut communicatis cum Burtono consiliis, illud auctius daret, et repetitis vicibus ederet in usum Juventutis Academicæ.

molem per biennium ultro sustinere non detrectabat. Infidebat quippe illius animo acris erga Almam Matrem pietatis sensus, quæ admonebat, ut in quo Illius fama dignitasque continebantur, nihil a curis studiisque suis alienum putaret.^a

Nullam interea pestem bonis artibus funestio-
torem, nullos hostes Academiæ magis abominandos reperiri posse judicavit, quam eos qui ingenuæ Juventuti fraudem facere, eamque a Virtutis tramite et ab Eruditionis profectu abducere conarentur; Homines nimirum deliciis deditos et socordiæ; aliorum famæ invidentes et occurfantes; quarum rerum laudem in repub. literariâ ipsi se posse assequi desperarent, eas verbis elevantes; et derisione quâdam subdolâ ad contemptum Juniorum propinantes, et in defuetudinem detrudere satagentes; de Academiæ dignitate magnifice differentes; ad eam vero sustentandam et augendam nihil conferentes nisi inanem quandam jactitationem; multa loquentes, nihil agentes. Huic libidini hominum nocentissimorum capitale indixit bellum, libe-

^a Hoc animo, quo obviam iret malevolorum quorundam calumniatorum opprobriis Academiam Oxoniensem malæ fidei crimine infimulantium circa Editionem Historiæ Comitis de Clarendon, totam hanc causam diligentissime persecutus est, in Tractatu inscripto, *The Genuineness of Lord Clarendon's History &c. Vindicated &c.* 1744.

reque et aperte eorum offensionibus se objecit.

Paulatim vero deferbuit illa, quæ honestos aufus aliquando retundere solet, Invidia; Adolescentulorum male feriatorum Protervia coercebatur, Ignavia extimulabatur; Ingenuorum Diligentia fovebatur, ut, contemptis illis quotidianis et detritis ineptiis, quæ de manu in manum traditæ ridiculam Disputationis formulam continebant, proprio Marte contenderent, et ad vires ingenii in materiâ utili jucundâque periclitandas accenderentur.

Dum crescente Disciplinæ Academicæ estimatione, ipsi pariter Burtono fama accresceret, accidebat ut Homines quidam genere et loco superiores de Colonjâ ad Georgiam Americanam deducendâ cogitarent, idque specie, nec illâ quidem fucatâ, utilitatis publicæ promovendæ. In rebus sacris Socium imo et Ducem sibi præstituerant Venerabilem illum Senem Thomam Bray, S.T.P. Virum de Americanis, ob Religionem ibi suis laboribus propagatam et ordinatam, et, ob Parœcialium Bibliothecarum per Angliam institutarum beneficia, de Patriâ suâ optime meritum.

Is Burtonum cum celeberrimo Stephano Hales, Gulielmo Berriman, aliisque melioris notæ Clericis Londinensibus hortatus est, ne

hisce institutis tam piis et salubribus deesset. Burtonus onus Providentiâ divinâ sibi impositum minime detrectandum censuit: sedulo operam navavit^a in rebus Provinciæ sacris ordinandis, et fautor Bibliothecarum Parœcialium^b ad mortem usque egregius perstitit.

Acciderat etiam ut Juvenes quidam eruditione et ingenio præcellentes a celeberrimâ Scholâ Etonensi ipsius curæ tutelari mandarentur. Inde illi commercium tam Epistolium quam Sociale cum Magistris, atque inde etiam cum Præposito, Sociisque istius Collegii. Ex hâc consuetudine diuturnâ perspecta hominis indoles; cogniti probatique mores; ita ut dignum censerent, quem in Societatem suam accerferent et eligerent.^c

Eodem fere anno, defuncto Edv. Littleton, LL. D. Vicarius de Maplederham in Com. Oxon. sufficitur. Jamque conspicienda erat illa, quæ defunctorum Clericorum ædes sæpe sæpius obsidere solet, humanarum rerum vicissitudo calamitosa et plane miserabilis: Vidua cum tribus Filiolis, sine Lare

^a Concionem habuit coram hâc Heteriâ, A. D. 1732. quam edidit cum Appendice de Colonia istius statu.

^b Hujus Institutionis consilium fufius exposuit J. B. in *An Account of the Desigus of the Associates of the late Dr. Bray, with an Abstract of their Proceedings.* 1764. ^c A. D. 1733.

certo, sine Fortunarum subsidiis. Tenerum Burtoni animum commovit casûs inopinati misericordia: Ex misericordiâ Amor Nuptiæque. Erat enim ista Fœmina, si qua alia, formâ venustâ, moribus ad elegantiam apprime compositis, ingenio sagaci et exulto, indole suavissimâ, moribus honestissimis.

Quotusquisque vero inter studiis literarum deditos reperitur, qui ab umbratilis vitæ secessu evocatus non illico sese imparem sentit rebus domesticis administrandis? Quàm pauci rei suæ nummariæ rationes recte subducunt? Quàm difficile est indoli cuivis generosiori præsentis Sæculi corruptelis obsistere --- aut sibi temperare, quin domestici cultûs splendorem ultra fortunarum modulum affectet, et in ditiorum Vicinorum imitationem abripiatur? Hæc certe fundorum Clericalium calamitas sæpe sæpius Literatos vexare solet. Cum porro Burtono Domicilium in amœnissimo loco esset constitutum, nihil sibi vel ad oblectationem ingenuam jucundius, vel ad publica commoda utilius institui posse judicavit, quàm ut, pro gustûs sui modulo, Ædificia reficeret, erigeret, ornaret; utque se pecuniasque suas traderet Hortulorum amœnitatibus excolendis, Arboribus ferendis vel ablaqueandis, Agellis concidendis et extricandis, Viis sternendis, similibusque rebus

exequendis, ^a quibus aliquo modo Successoribus suis sese gratificari posse speraret. Eadem postea institutio operum, eadem erogatio pecuniarum apud Worplesdon in agro Surriensi. Hinc fiebat, ut Redituum ubertas, pro Statûs sui dignitate, pro diurnis Uûibus suis, atque etiam pro Votorum suorum modulo satis ampla, aliquando ad angustias redigeretur. Eam tamen Burtoni opinionem de Successorum suorum ratione habendâ, si quis temerariam, et, prout hominum sunt ingenia, aliquando fallacem improbaverit, ita tamen reprehendat, ut benevolentiam consilii agnoscat ex veræ magnanimitatis fonte fuisse derivatam.

Tandem Uxore fato functâ, ^b Burtonus, in hâc Filiolarum orbitate, de affectu, curâ aut liberalitate erga eas nihil remisit. Sed exsolutus Matrimonii vinculis ad Collegium Eto-

^a Calcetum istud per stagnum paludosum apud Woodbridge, qua via ducit a Surriæ partibus Borealibus ad Guilfordiam, ipsius Consilio et Operâ institutum, pecuniisque collatitiis tam suis perfectum quam Aliorum, testimonium diuturnum ejus Judicii et Diligentiae in his rebus conservabit. Huc etiam referantur, quæ subsecivis horis, apud Maplederham in Com. Oxon. observata collegit ediditque de Navigationis per Fl. Thamesin incommodis tollendis.

^b A. D. 1748. Vide ejus Meditationes de luctuosâ istâ calamitate, in quibus continentur tenerrimi Affectûs Dolores et Suspiria, inter *Opuscula*, p. 118, 130 et 147.

nense per majorem anni partem se transtulit; Amicisque opitulandis studiisque Literarum excolendis totum se tradidit.

Et certe in isto secessu literario omnia vigent maxime, quæ apud modestos haberi possunt pro felicitatis sive instrumentis sive ornamentis; Doctorum hominum conspectus quotidianus, consuetudo amabilis; Librariæ supellectilis copia larga et quidem elegantissima; Mensarum apparatus, ad solamen corporis satis opimi, ad salubritatem temperati brevesque; Officiorum divinorum, tam matutina quàm vespertina, celebratio non intermissa. Quamnam literatæ Senectæ requiem aut ad animi solamen jucundio rem, aut ad cultum vitæ humanioris procurandum, spesque cœlestes fovendas magis accommodatam, Sapiens quispiam posset aut cogitatione sibi fingere aut votis expetere? Et is erat Burtonus cui hæc non frustra a Providentiâ divinâ concedebantur beneficia. Neque enim mollitiei se dedit: Nihil illi turpius videbatur quàm communis utilitatis derelictio: Nulla unquam dies eum arguebat immemorem Officii, aut (quoad per valetudinem liceret) in rebus sacris frequentandis negligentem; nulla politioris Vitæ falsa species suadere potuit ut delicatulos mores indueret,

indueret, aut instituta vetera novis consiliis permutaret.

Si quid interea publice agendum fore audiret siue apud Oxonienses suos, siue Londinenses, siue Cantabrigienses, quod ad Reipublicæ vel Literariæ vel Ecclesiasticæ dignitatem emolumentumve aliquo modo pertineret, (nec graves aliquæ negotiorum Collegialium causæ subessent, cur intra Claustra sua se reconditum teneret) in iis Celebritatibus frequentandis exultabat sicut Alii in Venationibus, vel Circo, vel Lûdis. Nullum gratius habuit spectaculum quàm eorum Conventuum, qui eum in finem indicebantur, ut se proferrent ingenia Juvenum et ostentarent.

Indignabatur autem quoties aliqui, qui honesta Academiæ Ecclesiæve stipendia ad se traxissent, siue Otio, siue Socordiâ, siue Voluptate, siue Incuriâ ab iis retrahi se finerent.

Juventutem ingenuam eximio favore complectebatur. Siqui in Scholâ Etonensi ingenio eruditione et modestiâ præ cæteris eminerent, quotiescunque a scholasticis negotiis dimissionem acceperant, eos otii sui comites adsciscebat, omnique benignitatis officio prosequeretur, ut Studiis eorum aliquid alimenti conferret: Cum iis lectitare aliquid aut audire, id illi erat instar omnium voluptatum, quas Alii quærere solent aut in

Ludis

Ludis nocturnis, aut Comissationibus. Neque interim ullâ officiorum intermissione utebatur, quæ ad societatis nexum arctiùs constringendum pertinerent. Omnia benevola, facetæ, candida, et sincera: Nullæ Simultates, Suspiciones, Jurgia vel Odiâ.

Magnatum et Potentiorum limina rarius frequentabat; licet non paucis notus, et, pro consuetudinis gradu, quam cum eo habebant, acceptus et dilectus. Cum enim sui potens viveret, et in se sua omnia poneret, placidus et immotus subinde cernebat Alios rapido Ambitionis flumine huc illuc delatos; imo miserabatur strenuam multorum inertiam qui, cum se Literis dedisse nomina profiterentur, nihil aliud agere videbantur, quàm ut de domo in domum aliquid apportantes Novi circumcurfarent, et in Circulis volitarent; in Moribus, in Vestitu, in Studiis sedulo adnitentes, ut quidvis potius quàm vel Academici vel Clerici haberentur. Noluit ista Temporis pretiosi sibi concredita Talenta in insulsis Salutationibus disperdere, quæ Collegialibus Officiis aut Studiis Literarum debebantur. Viros certe genere et loco honorabiles, datâ quâvis occasione, omni observantiâ cultuque honoris prosequeretur. Delicatulos, Stultos et Fastuosos ipse suæ conscius

consciis Dignationis tacitâ quâdam prætermissione reprehendebat.

Præfulum complurium familiaritate et amicitia utebatur ; eo forsan gratior et acceptior, quòd nihil unquam a quopiam rogaverit, quod ad se ipsum vel res suas augendas et amplificandas pertineret : Optimo Doctissimoque Seckero, Cantuarenfi, in Ædibus Lambethanis contubernalis semper gratissimus ; Ingenioso Integerrimoque Haytero, Londinensi, a primâ fere adolescentiâ ad mortem usque amicissimus.

Imis porro Clericorum ordinibus non minus carus ; quippe omnibus sive Consilio, sive Operâ, sive Hospitio paratus prodesse, consulere, gratificari. Nulla superbia in Congressionibus ; in Colloquiis nullum opprobrium aut sui impotens iracundia ; nulla importuna Tristitia, quæ Juniorum innocuis voluptatibus obsisteret. A caritate etiam Vulgi non abhorrebat ; nihilque jucundius habebat, quàm ut omnia, Agros, Hortos, Viciniam, Famulatum, Servos, circa se læta cerneret et ridentia.

A. D. 1752. ad gradum S. T. P. capeffendum se accinxit. Cum itaque in rebus Academicis nihil unquam perfunctorie et negligenter egisset, in Exercitiis pro Gradu præstandis *solenniter Legere* decrevit : Prælectionesque

nesque suas, continuâ Argumenti serie concatenate, postea edidit^a in usum Juventutis Academicæ; si forsan aliquos cupido incefferet Fundamenta Christianæ Religionis vel probe noscere vel recte conjicere.

Et quidem de Facultate ejus Theologicâ^b latissimus dicendi campus patet. Testis^c Oxonium, Testis^d Etona, Testes Londi-

^a Dissertationes de Fundamentalibus, vid. etiam Conciones tres de Samuele, et cum Appendice de Studiis Theologicis instituendis, &c.

^b Initium illi Curarum Parœcialium in pauperculâ Vicariâ de *Buckland*, in agro Bercheriensi. Curam Vicariæ de *Maplederbam* in Com. Oxon. suscepit, A. D. 1733. Ad Rectoriâ demum de *Worplesdon* in agro Surriensi institutus est, A. D. 1766.

^c Præter eas Conciones, quas edidit, maxime memoratu, forsan et Editu, dignæ sunt Illæ, quas de Articulis Symboli Tridentini refutandis coram Academiâ Oxoniensi habuit. Nimirum cum de Papisticorum errorum contagione epidemicâ querelæ quædam passim increbrescerent, occasionem hanc oblatam libens amplectebatur, quâ Academicorum quorundam desideriiis gratificaretur, Hosti isti inveterato bellum indicendi. Arcem itaque eorum illam primariam, quæ in Symbolo Tridentino collocatur, sibi oppugnandam statuit, eamque perite aggressus repetitis assultibus expugnavit, diruit.

^d Cum Vice-præpositi Etonensis partes sunt, inter alia, ut Catechistæ officio in Capellâ Etonensi fungatur, diligentissime illud munus gravissimum, sicut et alias suas vices Concionandi, Burtonus solebat obire. Et, licet in hujusmodi Prælectionibus palmam omnibus præriperit Magnus ille Seckerus, nemo tamen Burtono melius sciebat variare modum Præceptionis, pro variâ indole Audientium. Coram Rusticis memoriter, cursorie, et simpliciter ad eorum captum se demittebat, vires suas minuens et consulto extenuans: Coram Doctis, prout Catechistæ

nenses^a; Testes illæ Conciones, quas edidit, five Anglicano^b five Latino sermone conscriptæ, eum fuisse Concionatorem elegantem, ingeniosum, subactum, doctum. Nemini certe Concionanti coram Academiâ auditor contigit magis sedulus vel frequens. Faxit Deus, ut, quæ Juvenes ab eo vel dicta audierint vel scripta legerint, ea cum stylo imitanda, tum vitæ ratione effingenda sibi proponant!

Quantum Arte Criticâ valebat satis ostendunt variæ illæ de variis scribendi generibus Dissertationes Præfatiunculæque, quibus præmunienda duxit Opuscula sua. Ostendunt Opuscula ipsa; quandoquidem veram Criticæ Artis excellentiam in eo præcipue spectari crediderim, si quis vim et elegantiam optimorum Scriptorum imitando assequatur. Quàmque idoneus erat ad *Editoris* munus exequendum, luculento documento comprobavit in Περὶ αλογοῖα.^c

Etonensis munus postulavit, graviter, oruate, et erudite disseruit de Religionis Christianæ Fundamentalibus.

^a Consulantur ea quæ coram Clero Londinensi concionabatur de *Fundamentalibus* in Conventu ejus solenni. A.D. 1756. Ad Prælecturam Moyerianam obeundam in Æde Cathedrali D. Pauli evocatus A. D. 1750, Auditorum expectationibus et Argumenti dignitati abunde satisfecit.

^b Duobus Voluminibus comprehensæ, Oxon. 1766.

^c Sciat Lector Burtonum istas quinque Tragœdias optimæ spei Pupillo, Josepho Bingham, typis excolendas commendâsse.

Ipse.

Fideliter et accurate Textum ipsum exhibere est illud quidem permagnum, sed Editori cum Typothetâ commune; non tam Laudi ducendum, quàm si negligenter id fiat Vituperio dandum. Ad ulteriorem gradum affurgit is, qui collatione MSSorum diligenter institutâ ex Variantibus Lectionibus colligit quodnam cuique loco conveniat Vocabulum, quique Grammaticarum et Lexicorum diligens evolutor verba et phrasas exhibet suo quasque ordine dilucidatas et explicatas. Qui porro nexum et filum Orationis ostendit, quomodo tela sit exorsa; quonam finiatur; cuinam Usui destinetur; quomodo omnia apta et accommodata sibi conveniant, et amice secum invicem conjurent sive ad oblectationem sive ad profectum Legentis; quidemum, quasi in Cathedrâ Judex constitutus, sententiam profert dignitate gravem, judicio solidam, accuratatione limatam, is omni laude,

Ipse formam operis præscripsit et in eo ornando adiutorem se præstitit. Isto autem Juvene immaturâ morte perempto A. D. 1736, postquam Collationem plurium MSS. perfecerat, excudique curaverat universum fere Textum Notasque subjectas, hâc calamitate oppressum Opus diu delituit, et in Burtonum, quod reliquum erat Onus, tam Laboris quàm Impensarum, recidebat; qui, cum Præfatione, Dissertationibus, Indice, et Curis secundis, istam Πενταλογία tandem publici juris fecit. A. D. 1758.

quæ ad Editoris Classici officium pertinet, cumlatus videatur.

In Opere memorato videre est singula verba Philologicâ staterâ fideliter pensitata et explicata. Tota Dramatis in singulis Tragœdiis ordinatio (præcipue in *Sophoclis Oedipo Tyranno*) distincte evoluta exhibetur: Observationes ingenio vividæ, iudicio subactæ subnotantur: Dissertationes elaboratæ de Dramaticæ scriptionis genere proferuntur medullam continentes omnium, quæ sive inter Nostrates sive Gallos Recentiores, sive etiam Veteres Græcos, reperiuntur; addito Indice perutili, variantibusque Lectionibus appositis: adeo ut Editio ista tanquam in suo genere primaria iure optimo aliis Editoribus proponenda videatur tanquam in speculum inspicienda, unde sibi, quod ex usu fiet, imitandum desumant et sequantur.

Lætiores interea Musas, indivulsas fere sibi comites, experiebatur faciles easdem et amicas; sed castas, sed innocuas, et nullâ cum cuiusquam contumeliâ lascivientes. Quoties Oxonienses suos inviseret, Illæ semper præsto aderant, ut adjutrices manus adhiberent in solennibus pompis ornandis, sive opus esset tubâ ^a Virgilianâ vel lyrâ ^b Hora-

^a Huic usui in Comitibus 1733 inserviit Carmen illud de *Sacerdote Parœciali*. ^b Vide complures Odas in eundem finem conscriptas inter Opuscula,

tianâ : Cum eo ^a Rusticabantur, et ^b Peregrinabantur ; nec inter ipsa ^c Ægrotationum discrimina et dolores unquam fere illum deferebant.

Mirabantur Multi quoniam e penu tot et tam varia tantulo cum laboris impendio possent depromi : --- tardi nimirum et elumbes, qui, ut aliquid literarium magno cum negotio vix, aut ne vix quidem, extunderent, solenne habuerunt in Musæorum suorum latebris se recondere. --- Rudes interea Levæque, qui quid esset aut Versum concludere, aut Concionem Theologicam, propriis viribus, fabricare, vix unquam cogitando essent affecti, non sine fastidio quodam contemnere Hunc Hominem nec Vestitu nitidum, nec in Officiolorum formulis versatum : --- Alii demum, quos, licet magna professos, suæ tenuitatis literariæ conscientia tenebat, submurmurare, et eum subrodere tanquam in alienis rebus nimis curiosum, suarum negligentiores ; --- Otiosum ; --- eundem tamen (quod mirum) nimis scriptioni deditum, et nimis sæpe Concionantem.

Imo vero Burtonus ita animo imperârat suo et exercitatione diuturnâ subegerat, ut quidvis laboris suscipere patique et vellet et pos-

^a Οδοιπορευτος Μελετηματα — Iter Suffexiense — Bathoniense &c. ^b Αποδημυτος Μελετηματα. ^c Νοσωντος Μελετηματα.

set; ad omnia negotia literaria obeunda semper paratus. Cultioris vitæ elegantias splendidas lautasque non tam nescivit quàm neglexit, ut extra se locique et ordinis sui statum positas. Omnes in repub. literariâ Cives, si modestos, si diligentes, fovendos esse censebat, omnique operâ suâ, hortatione, exemplo esse suscitandos ut aliquo modo Reipub. prodesse: Huc pertinebant, quæ vel scripsit vel molitus est omnia. Nec arrogantis esse putavit quod ipse placeret sibi, dum in retroactæ ætatis spatia subinde rediret fidenterque pronuntiaret, sese ita semper institutum atque animatum fuisse, ut, posthabitis rationibus privatis quibuscunque, utilitatibus publicis unice studeret. --- Si in re nummariâ negligentior haberetur (quandoquidem his moribus ita vivitur, ut Animi plerorumque occupentur in lucello unde unde arripiendo, talentisque rotundandis) attamen cum nullam prolem suscepit alendam, existimavit fas esse sibi morem gerere et seipsum quasi sibi-met hæredem constituere, *mammonamque injustitiæ pro libitu tractare, imo disperdere pecuniam, --- si modo is disperdere dicatur, qui*^a *mittit panem suum super transeuntes aquas,* quique^b *lætus facile tribuit, communicat, thesaurizans sibi fundamentum bonum.*

^a Eccles. 11. 1.^b 1 Tim. 6. 18.

Nec interea, dum sibi vacaret et secum una versaretur, ignoravit quàm multa incommoda obrepens Senectus indies secum ferret. --- Decrevit tamen ei, quantum fas esset, sibi esse obluctandum : et, dum manere sibi sensit ingenium, mansit industria.^a Nunquam, sive eum Lectulus, aut Porticus, aut Hortus, aut Currus exciperet, sibi defuit. Quamvis Corpus otiosum ex necessitate quâdam videbatur, attamen Animus usque vigil erat et erectus, aliquid semper agens et meditans quod ad se et ad studia sua pertineret, sive illa essent gravia, ad Theologicas curas spectantia, sive ludicra et levia ad jucunditatem Amicorum composita.

Cum tandem ad Senectutem accideret, ut Oculi, jam diu hebetes et obtusiores, acie tandem debilitatâ fatiscerent, ita ut Lectione ablatâ nihil fere restaret unde ex alienæ sapientiæ copiâ aliquid exciperet quod apponeret suæ, tempus advenisse sensit sese et sarcinulas suas colligendi. Cumque sibi provisum esse judicaret de testando affectu suo erga Academiam, Religionem, et Studia Theologica, aliquid addendum insuper decrevit, ut ostenderet quanti ipse semper fecisset Literas Humaniores. Hoc intuitu in fasciculum colli-

^a Laudationem istam elegantem Seckeri Memoriam consecravit annum agens septuagesimum secundum.

gere et digerere instituit aliquam multa eorum, quæ hoc in genere antea luserat, *Opuscula Miscellanea*. Hoc autem Volumine vix ad umbilicum perducto, Febris quædam Erysipetalosa, repentino ingruens impetu, omnes Animi, pro ætate satis vividi, cogitationes perturbavit, consilia ademit; Corporisque, Senio jam vacillantibus, vires penitus dedit confractas. Subinde tamen, per menses plusquam duos, licet rarioribus intervallis, Animus videbatur se erigere, et ad Studia nota velle recurrere. Nihil interim in eo querulum aut demissum: In hoc omnes, quæ restabant, Cogitationes intentæ, ut Amicis dolendi ansam præcideret, et ut Juventuti prodesset.

Fiebat itaque ut pridie quam moriebatur, (ea scilicet erat Dominica) illa fere jam extincta vitæ lucerna videretur, quasi novis olei deficientis suppetiis inditis, reluxisse. Sub vesperam quinque vel sex bonæ indolis Discipulos, prout illi mos erat, ad se advocari jubet. Humaniter placideque accepti. Sublatis iis quæ ad solamen corporis pertinebant, Lectio alicujus probæ Dissertationis Theologicæ est instituta, et quidem longius producta. Burtonus ipse, pro materiæ subjectæ varietate, acer in notando, disertus in explicando, et in admonendo solito gravior apparuit.

Inde

Inde Medico et circumstantibus novæ spes. Somnum tamen, et eum quidem placidissimum; proximo mane ^a Mors infecuta est, placido illi somno quàm simillima.

Cum Illo itaque quis neget præclare actum esse, “ qui (ut de Cyro majore memorat Xenophon) cum Puer esset, eorum quæ in ætate puerili præclara existimantur, fructum sibi consecutus esse videbatur; et Adolefcens, eorum quæ virilis ætas habet. Quin et progressu temporis vires suas auctas animadvertere videbatur: adeo ut Senectutem suam *per complures annos* Adolescentiâ neutiquam imbecilliozem factam senserit;” cui demum annis et morbo oppresso contigit vires suas aliquatenus in extremo actu recolligere? Quid enim optabilius forti in Christo Militi et spectato sæpius Veterano, quàm ut in Ordinibus iterum constitutus locum teneret, et quasi stans moretur?

Talem Virum, licet nullo in Honoris Ecclesiastici fastigio collocatum, nullis Titulis Cathedralibus insignitum, omni honore fuisse dignum nemo non fatebitur; --- dignum certe cujus Exemplar tot virtutibus imitabile recenti diu vigeat Memoriâ. Illius enim vis quàm latissime patet; ad medii ordinis Sacer-

^a Feb. 11. A. D. 1771. Æt. 75.

dotes Parœciales, ad Academicos, five illi Socii sint, five Tutores, five Officiarii, five demum Editores. Quanti eum fecerint Etonenses sui, supremâ elatione^a testatum fecit solenne quoddam omnium Ordinum silentium, omni comploratione aut præconio longe facundius.

Me itaque, qui puer adhuc ita ad Burtonum fuerim deductus, ut ab illius latere vix unquam discessisse videar, Me, inquam, quid pudeat operam qualem qualem in eo ornando collocasse? Ipsa argumenti dignitas sua se vi abundè sustinet. Neque tamen interea non gratulandum mihi esse arbitror, de eâ auctoritate quam paginæ meæ conciliabit Tui nominis in Orbe literato notissimi, in Academia et Ecclesia acceptissimi, præscriptio. Imo, cum familiaritas, quæ apud Nos orta a primo Tuo adventu ad Academiam, huc usque incrementa ipsâ diuturnitate acceperit, apprime lætandum et gloriandum mihi arbitror de hâc occasione oblatâ publice prædicandi me Tibi, Vir Dignissime, esse omni Observantiæ et Amicitiaë studio devinctissimum

EDVARDUM BENTHAM.

Ex Æde Christi Oxon.

Apr. 18. 1771.

^a Sepultus erat in Introitu Capellæ interioris Etonensis.

BOOKS by EDWARD BENTHAM, D.D.

THE Connexion between Irreligion and Immorality. An
Affize Sermon. 6*d*

A Sermon before the Hon. House of Commons, on Jan:
30. 6*d*

Reflexions upon Logick; with a Sketch of the History of
this Art. 2d Edit. 1*s*

An Introduction to Moral Philosophy; with a Sketch of
the History of this Science; and a Table of Reference to
English Sermons &c. on Moral Subjects. 2d Edit. 1*s* 6*d*

Two Letters on Difaffection to Government. 2d Edit. 1*s* 6*d*

Advices to a young Man of Rank upon coming to the Uni-
versity. 6*d*

Λογοι Επιταφιοι, or Funeral Elogies upon Military Men,
from Thucydides, Lysias, Plato, Xenophon in Greek &c.
with Notes in English. 2d Edit. 1768. 3*s* 6*d*

De Studiis Theologicis Prælectio. 1764. 6*d*

Reflexions upon the Study of Divinity; with Heads of a
Course of Lectures. 1*s* 6*d*

De Vitâ et Moribus Johannis Burtoni, S. T. P. Epistola ad
Rev. adm. R. Lowth, Episc. Oxon.

BOOKS by EDWARD BARTMAN, D.D.

THE CONNECTION BETWEEN INTELLIGENCE AND IMMORALITY. An
Address to the Society of Friends, 1864.

A SERMON DELIVERED AT THE ANNUAL MEETING OF FRIENDS ON JAN.
1865.

REFLECTIONS UPON THE STATE OF THE MIND; WITH A HISTORY OF
THE MIND IN THE MIDDLE AGES.

AN INTRODUCTION TO THE HISTORY OF THE MIND; WITH A HISTORY OF
THE HISTORY OF THE MIND; AND A TABLE OF RELATIONS TO
THE HISTORY OF THE MIND. 1864.

THE HISTORY OF THE MIND; WITH A HISTORY OF THE MIND; AND
A HISTORY OF THE MIND; WITH A HISTORY OF THE MIND.

THE HISTORY OF THE MIND; WITH A HISTORY OF THE MIND; AND
A HISTORY OF THE MIND; WITH A HISTORY OF THE MIND.

THE HISTORY OF THE MIND; WITH A HISTORY OF THE MIND; AND
A HISTORY OF THE MIND; WITH A HISTORY OF THE MIND.

THE HISTORY OF THE MIND; WITH A HISTORY OF THE MIND; AND
A HISTORY OF THE MIND; WITH A HISTORY OF THE MIND.